

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
SENAT
113/16.03.2012
357
0603 2012

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată „*Lege privind modificarea art. 40 din Legea nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice*”, inițiată de domnul deputat Victor Socaciu – Grupul parlamentar al PSD (Bp. 625/2011).

I. Principalele reglementări

Această propunere legislativă are ca obiect de reglementare completarea art. 40 din *Legea nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată, cu modificările ulterioare*, cu două noi alineate, **alin. (1)** și **alin. (2)**, în sensul acordării posibilității ca persoanele fizice sau juridice, proprietari ai monumentelor istorice, să poată realiza, pe cheltuială proprie, integral sau parțial, lucrări de întreținere, reparare, conservare, consolidare, restaurare, punere în valoare, precum și programe și proiecte culturale, finanțate prin credite ipotecare, dobânzile aferente acestora urmând a fi suportate integral din bugetul Ministerului Culturii și Patrimoniului Național sau din bugetul autorităților publice locale, în funcție de clasificarea acestora.

II. Observații

1. Potrivit prevederilor *Legii nr. 422/2001*, protejarea monumentelor istorice se finanțează de proprietarii sau deținătorii acestora și poate fi cofinanțată din fonduri asigurate de la bugetul de stat, bugetele locale sau din alte surse.

Astfel, în conformitate cu prevederile art. 38 din actul normativ menționat, contribuția financiară a statului și a autorităților administrației publice locale poate să acopere total sau parțial costul lucrărilor de protejare a monumentelor istorice, indiferent de deținător.

Contribuția statului, respectiv a autorităților administrației publice locale la finanțarea lucrărilor este reglementată de *Hotărârea Guvernului nr. 1430/2003 pentru aprobarea Normelor metodologice privind situațiile în care Ministerul Culturii și Cultelor, respectiv autoritățile administrației publice locale contribuie la acoperirea costurilor lucrărilor de protejare și de intervenție asupra monumentelor istorice, proporția contribuției, procedurile, precum și condițiile pe care trebuie să le îndeplinească proprietarul, altul decât statul, municipiul, orașul sau comuna.*

De asemenea, potrivit prevederilor art. 28 și art. 52 din *Legea nr. 422/2001*, o altă sursă de finanțare pentru protejarea monumentelor istorice poate fi constituită din fondurile obținute prin aplicarea timbrului monumentelor istorice, gestionate de Institutul Național al Patrimoniului, finanțare realizată prin acordarea de credite, care, în funcție de documentația prezentată de proprietar, poate fi cu dobândă redusă sau cu dobânda pieței.

Având în vedere implicarea majoră a statului și a autorităților administrației publice locale în protejarea monumentelor istorice, considerăm că apelarea la un credit ipotecar nu poate fi avută în vedere decât ca o măsură extremă, mai ales în condițiile în care ipoteca asupra imobilului reprezentând monumentul istoric se constituie în favoarea băncii.

2. Semnalăm faptul că noile reglementări ar fi trebuit corelate cu restul prevederilor din legea supusă completării, precum și cu alte acte normative incidente.

Astfel, textul **alin. (1)** din inițiativa legislativă ar fi trebuit corelat cu dispozițiile și regulile instituite de *Legea nr. 190/1999 privind creditul ipotecar pentru investiții ipotecare, cu modificările și completările ulterioare*. În acest context, considerăm că finanțarea de programe și proiecte culturale nu poate face obiectul unui credit ipotecar.

Totodată, precizăm că, potrivit art. 38 alin. (5) din *Legea nr. 422/2001*, „la data alocării sprijinului financiar în cuantumul contribuției statului sau a autorităților administrației publice locale asupra imobilului monument istoric în cauză se constituie o garanție imobiliară pentru o perioadă de 10 ani în favoarea statului, respectiv a unităților administrativ-teritoriale”, ceea ce nu ar permite crearea unei ipoteci în favoarea unor terți.

3. De asemenea, pentru a asigura aplicarea eficientă a textului de lege, acesta ar fi trebuit elaborat în mod coerent, fără confuzii și să acopere toate spețele. În acest sens, considerăm că ar fi fost necesară includerea unor prevederi referitoare la structura dobânzii subvenționate, plafonul maxim al creditului pe beneficiar, stabilirea consecințelor neefectuării plății creditului de către beneficiari, perioada de rambursare a creditului etc.

Totodată, conform legislației referitoare la finanțele publice și a celei referitoare la elaborarea actelor normative, orice inițiativă care afectează bugetul de stat trebuie să fie însoțită de un studiu de impact financiar, care să indice inclusiv sursa noilor cheltuieli bugetare.

4. În ceea ce privește textul propus pentru **alin. (1)**, precizăm că formularea acestuia este generală și nu face distincție între deținătorii monumentelor istorice sau între tipurile de proprietate, respectiv publică sau privată a statului sau a autorităților publice locale sau proprietate privată a persoanelor fizice sau juridice. Potrivit prevederilor art. 4 alin. (3) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, cu modificările și completările ulterioare*, „Autoritățile administrației publice centrale nu pot fi beneficiari ai garanțiilor de stat sau ai subîmprumuturilor acordate de către Ministerul Finanțelor Publice”, acestea neputând fi beneficiare ale unor credite ipotecare. Totodată, bunurile proprietate publică a statului și/sau a autorităților locale nu ar putea fi ipotecare.

5. Inițiatorul propunerii legislative nu precizează sursele financiare necesare aplicării măsurilor propuse, încălcându-se astfel dispoziția art. 138 alin. (5) din *Constituția României, republicată*, care prevede că „Nicio cheltuială bugetară nu poate fi aprobată fără stabilirea sursei de finanțare”.

În același sens, art. 15 alin. (1) din *Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare*, prevede că „În cazurile în care se fac propuneri de elaborare a unor proiecte de acte normative a căror aplicare atrage micșorarea veniturilor sau majorarea cheltuielilor aprobate prin buget, trebuie să se prevadă și mijloacele necesare pentru acoperirea minusului de venituri sau creșterea cheltuielilor”.

Totodată, menționăm că art. 7 alin. (1) din *Legea responsabilității fiscal-bugetare nr. 69/2010, cu modificările ulterioare*, prevede că:

„(1) În cazul propunerilor de introducere a unor măsuri/politici/inițiative legislative a căror adoptare atrage majorarea cheltuielilor bugetare, inițiatorii au obligația să prezinte:

a) fișa financiară prevăzută la art. 15 din Legea nr. 500/2002, cu modificările și completările ulterioare, însoțită de ipotezele și metodologia de calcul utilizată;

b) declarație conform căreia majorarea de cheltuială respectivă este compatibilă cu obiectivele și prioritățile strategice specificate în strategia fiscal-bugetară, cu legea bugetară anuală și cu plafoanele de cheltuieli prezentate în strategia fiscal-bugetară”.

De asemenea, art. 14 alin. (5) din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare, precizează că „După aprobarea bugetelor locale pot fi aprobate acte normative cu implicații asupra acestora, dar numai cu precizarea surselor de acoperire a diminuării veniturilor sau a majorării cheltuielilor bugetare aferente exercițiului bugetar pentru care s-au aprobat bugetele locale respective.”

6. Întrucât propunerea legislativă cuprinde prevederi care vizează în mod direct și activitatea autorităților administrației publice locale, având în vedere dispozițiile art. 8 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precizăm că, înainte de adoptarea oricărei decizii, cu privire la soluțiile vizate de inițiator, trebuie consultate și structurile asociative ale autorităților administrației publice locale.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei propuneri legislative în forma prezentată.**

Cu stimă,

Mihai – Răzvan UNGUREANU

Domnului senator Vasile BLAGA

Președintele Senatului